

Rep. Nr. 23/15

*

AR. NB-020-05
E/XXXX

*

Eindbeslissing van
8 juli 2015 bij verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van de Beperkte
Kamer van 9 december
1992, na vernietiging van
de beslissing van de
Commissie van beroep
van 29 augustus 1997 bij
arrest van de Raad van
State nr. 137.052 van 9
november 2004

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van DE HEER A...,
kinesitherapeut, wonend te XXXX,

Appellant, met als raadsman meester B ,
advocaat te XXXX, die niet verschijnt

Tegen RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

geïntimeerde, voor wie is verschenen, mevrouw
C ., attaché, ambtenaar bij geïntimeerde

*

*

*

Op de openbare terechtzitting van 23 april 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

*

*

Retroacten

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- de beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige controle van 9 december 1992,
- de beslissing van de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV van 8 december 1993,
- het arrest van de Raad van State van 18 maart 1997 (nr. 65 295) waarbij de beslissing van de Commissie van beroep van 8 december 1993 vernietigd werd,
- de beslissing van de Commissie van beroep, ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV, van 29 augustus 1997,
- het arrest van de Raad van State nr. 137 092 van 9 november 2004, waarbij de beslissing van de Commissie van beroep van 29 augustus 1997 werd vernietigd,
- de conclusies voor de geïntimeerde van 29 maart 2006, neergelegd ter griffie op 29 maart 2006,
- de pleitnota voor de geïntimeerde van 19 februari 2014, neergelegd ter griffie van de Kamer van beroep op 19 februari 2014,
- de vaststelling van rechtsdag op 23 april 2015

Op de openbare terechtzitting van 23 april 2015 is mevrouw C verschenen voor de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle bij het RIZIV (DGEC), de geïntimeerde. Zij werd gehoord in de uiteenzetting van de pleitnota voor de geïntimeerde.

A, de appellante, is op deze terechtzitting niet verschenen en werd evenmin vertegenwoordigd.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 28 mei 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep. Op de terechtzitting van 28 mei 2015 werd de zaak voor uitspraak verdaagd naar de buitengewone openbare terechtzitting van 8 juli 2015.

*
* *
*

1. Voorwerp van de oorspronkelijke vordering en de voorafgaande beslissingen

Er werden aan A volgende inbreuken ten laste gelegd

1 in de periode van september 1989 tot en met december 1989 in de provincie XXXX.

- 1) het aanrekenen van verstrekkingen aan de ziekteverzekering die niet door de aangeduide persoon waren uitgevoerd doch door anderen, al dan niet bevoegd
- 2) het ten onrechte aanrekenen van verplaatsingsvergoedingen bij twee verzekerden met hetzelfde adres bij zorgen in eenzelfde zitting

II in de periode van september 1989 tot en met juni 1990 in de provincie XXXX :

het aanrekenen van niet-uitgevoerde verstrekkingen of verstrekkingen uitgevoerd door niet bevoegde personen bij 12 verzekerden

De waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen werd door A integraal terugbetaald

Bij beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige controle van 9 december 1992 werd ten aanzien van de verzekeringsinstellingen een verbod opgelegd om tegemoet te komen in de kosten van geneeskundige verstrekkingen welke zouden verleend worden door kinesitherapeut A over een periode van één jaar

Bij beslissing van de Commissie van beroep ingesteld bij de Dienst voor Geneeskundige Controle van het RIZIV van 8 december 1993 werd het hoger beroep, ingesteld door A tegen de voormelde beslissing van de Beperkte Kamer, ongegrond verklaard en werd de bestreden beslissing bevestigd

Bij arrest van de Raad van State van 18 maart 1997 (nr 65 295) werd de beslissing van de Commissie van beroep van 8 december 1993 vernietigd en werd de zaak verwezen naar een anders samengestelde Commissie van beroep

Bij beslissing van de Commissie van beroep van 29 augustus 1997 werd het hoger beroep van A tegen de beslissing van de Beperkte Kamer ongegrond verklaard en werd de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van 9 december 1992 bevestigd

2. Het arrest van de Raad van State van 9 november 2004

Bij arrest van de Raad van State van 9 november 2004 (nr. 137 052) werd de voormelde beslissing van de Commissie van beroep van 29 augustus 1997 vernietigd

De Raad van State stelde vast dat de beslissing van de Commissie van beroep over de strafmaat gesteund werd op de opvatting dat A ..

een frauduleus systeem had opgebouwd. De Raad van State oordeelde dat dit evenwel een schending inhield van het gezag van gewijsde verbonden aan het arrest van het Hof van beroep te XXXX, uitgesproken in de strafzaak lastens A , alsook van het gezag van gewijsde verbonden aan het arrest van de Raad van State van 18 maart 1997 (nr 65 295).

Op deze gronden werd de beslissing van de Commissie van beroep vernietigd.

De zaak werd verwezen naar de Kamer van beroep.

3. De vordering van de geïntimeerde voor de Kamer van beroep

Op 19 februari 2014 heeft de geïntimeerde een pleitnota neergelegd ter griffie van de Kamer van beroep.

Hierin vraagt de geïntimeerde dat de Kamer van Beroep enkel vaststelt dat de inbreuken bewezen zijn en terecht weerhouden werden, doch geen sanctie meer zou opleggen.

De geïntimeerde stelt vast dat de ten laste gelegde feiten zijn erkend en toegegeven door A . en dat de betwisting enkel nog betrekking heeft op het aspect van de sanctie.

Omdat de tenlastegelegde feiten in dit dossier evenwel dateren van de periode september 1989 tot juni 1990, vraagt de geïntimeerde dat er geen sanctie meer wordt opgelegd.

Deze pleitnota werd overgemaakt aan A en aan zijn (laatst gekende) raadsman. Hieraan blijkt op 15 april 2014 en op 27 juni 2014 ook te zijn herinnerd door de geïntimeerde.

Van de zijde van A werd hierop niet gereageerd.

4. Beoordeling

4.1. De Beperkte Kamer stelde bij beslissing van 9 december 1992 vast dat de tenlasteleggingen erkend en toegegeven werden door A , met dien verstande dat de feiten door hem werden toegeschreven aan administratieve vergissingen en aan fout begrepen instructies.

Er werd door de Beperkte Kamer beslist om aan A een sanctie op te leggen, nl een verbod van tegemoetkoming door de ziekteverzekering over een periode van één jaar.

In het kader van het hoger beroep betwistte A deze sanctie en vroeg hij om voor de door hem spontaan rechtgezette vergissingen

(eventueel) een aangepaste straf op te leggen

Over de tenlastegelegde feiten blijkt er tot op heden binnen het kader van het hoger beroep geen betwisting te zijn gevoerd

De beslissing van de Beperkte Kamer blijft dan ook gehandhaafd in zoverre de tenlastegelegde feiten werden geacht vaststaand en bewezen te zijn. Dit maakt immers geen voorwerp uit van het hoger beroep.

4.2. De geïntimeerde stelt in de pleitnota van 19 februari 2014 vast dat de redelijke termijn voor de behandeling van de zaak intussen is overschreden en vraagt om de beslissing van de Beperkte kamer te hervormen in zoverre zij werd bestreden, nl in zoverre een sanctie werd opgelegd

Deze vaststelling nopens de schending van de redelijke termijn is ter zake terecht.

Het algemeen rechtsbeginsel van de redelijke termijn voor het opleggen van een eventuele sanctie is intussen op een manifeste wijze overschreden en dit door het verloop van meer dan 25 jaar sinds de datum van de tenlastegelegde feiten.

Deze overschrijding van de redelijke termijn heeft tot gevolg dat het opleggen van een sanctie - intussen bestaande uit een administratieve geldboete in plaats van een verbod van tegemoetkoming -, niet meer redelijk, noch mogelijk is (cf. R.v St 3 juni 2004, XXXX, nr. 132,001, R.v.St 10 juni 2004, XXXX, nr 132 234, www.raadvst-consetat.be)

De beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van 9 december 1992 is om die reden dan ook te hervormen in zoverre er aan A. . een sanctie is opgelegd

*
* *

OM DIE REDENEN,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald

Stelt vast dat de beslissing van de Beperkte Kamer van 9 december 1992 gehandhaafd blijft in zoverre zij niet bestreden is, nl in zoverre de tenlastegelegde feiten werden geacht vaststaand en bewezen te zijn

Hervormt de bestreden beslissing van de Beperkte Kamer van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Controle van 9 december 1992 in zoverre er aan A... een sanctie van verbod van tegemoetkoming werd opgelegd

Opnieuw wijzend

Stelt vast dat de oorspronkelijke vordering van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle tot het opleggen van een sanctie af te wijzen is ingevolge de overschrijding van de redelijke termijn

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 8 juli 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M VOLCKE

M DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters Eva Traey en Marc Dubois, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Simon D'Hooghe en de heer Dirk Verleyen, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van de kinesitherapeuten

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep